

udskiftning af dæk m. v.) anslås til 400 kr. årlig pr. bil, svarende til en årlig driftsudgift på godt 3.000 kr. indbefattet moms. 400 kr. afgift på hver af de 200.000 biler udgør i alt 80 mill. kr.

Pr. 31. december 1971 var der i alt indregistreret 214.000 vare- og lastbiler, hvoraf 98.000 var vogne med totalvægt ikke over 2 tons. Antallet af almindelige personbiler (bortset fra hyrevogne) var 1.132.000.

Det anslås skønsmæssigt, at de registrerede virksomheders 200.000 biler fordeler sig med 75.000 varevogne med totalvægt ikke over 2 tons og 125.000 personbiler med blandet anvendelse.

Går man ud fra, at driftsudgifterne er nogenlunde lige store for personbiler og varevogne, vil de 80 mill. kr. fordele sig med 30 mill. kr. på varevognene og 50 mill. kr. på personbilerne.

Som foran nævnt skønnes det skitserede forslag til ændring af fradragsreglerne at ville betyde gennemsnitlig 400 kr. årlig for hver varevogn eller personvogn.

Spørgsmål 9:

Det ønskes klarlagt, hvorfor det specielt for person- og varebiler er vanskeligt at administrere en ordning, hvor der ved „blandet“ anvendelse sker en *forholdsmæssig fordeling* af afgift på indkøb, således at kun en del af afgiften kan fradrages som indgående afgift.

Svar:

I tilfælde, hvor driftsmidler bruges såvel i den registrerede del af en virksomhed som i den ikke registrerede del, kan den fradragsberettigede andel af afgiften på indkøbet opgøres ved en forholdsmæssig fordeling

på grundlag af forholdet mellem omsætningen i den registrerede del af virksomheden og den ikke registrerede del. Dette gælder f. eks. i statsbanerne og i private vognmandsvirksomheder, der driver såvel afgiftspligtig varetransport som afgiftsfri personbefordring.

Når det drejer sig om person- og varebiler, vil anvendelsen uden for den registrerede virksomhed imidlertid som regel være til privat brug. Man kan derfor ikke anvende en fordeling på grundlag af omsætningstal, men en forholdsmæssig fordeling måtte foretages på grundlag af antallet af kørte kilometer til de forskellige formål. Dette kræver et nøjagtigt ført kilometerregnskab.

Erfaringerne fra indkomstbeskatningen viser, at fordelingen efter sådanne regler giver anledning til uoverensstemmelser mellem skatteyderne og myndighederne.

Næsten alle de personbiler, der anvendes af registrerede virksomheder, bruges tillige til privat kørsel. Også de fleste varebiler benyttes i et vist omfang til privat kørsel. En forholdsmæssig fordeling af den indgående afgift for person- og varebiler vil derfor give toldvæsenet stort besvær, fordi den overvejende del af de registrerede virksomheder har sådanne biler.

For så vidt angår lastbiler har problemet om forholdsmæssig fordeling ikke tilnærmelsesvis samme omfang, idet disse køretøjer kun i ringe grad anvendes til privat kørsel.

Af administrative grunde bør reglerne om delvis fradragsret for person- og varebiler derfor fastsættes således, at fordelingen sker på skematisk grundlag.